

Ransom Riggs- Vándorsólyom kisasszony különleges gyermekei
részlet

A levelet finom papírra írták olyan díszes folyóírással, amely szinte már szépírásnak volt nevezhető, a fekete tinta színváltozásai régi töltőtollra utaltak. A levélben ez állt:

Drága Abe!

Remélem, levelem biztonságban & jó egészségben talál. Nagyon régen kaptunk utoljára hírt rólad! De nem azért írok, hogy dorgáljalak, csupán, hogy tudassam: még mindig gyakran gondolunk rád & imádkozunk érted. A mi bátor és nagylelkű Abe-ünkért! Életünk a szigeten nemigen változik. De jobban szeretjük a csendes & feltűnés nélküli életet. Nem tudom, megismernénk-e ennyi év után, bár abban biztos vagyok, hogy te megismernél minket – azt a néhányunkat, akik megmaradtunk. Sokat jelentene, ha kaphatnánk rólad egy mostani fotót. Én mellékelek egy kifejezetten régit magamról. Rettenetesen hiányzol E-nek. Nem akarsz írni neki?

Tisztelettel & csodálattal

Alma LeFay Vándorsólyom

Intézet-igazgatónő

Az ígérekhez híven, a levél írója egy régi fényképet is mellékel.

Íróasztali lámpám fényében próbáltam kivenni az asszony profiljának vonásait, de nem sikerült. A felvétel igen furá volt, de nem olyan, mint nagyapám fényképei. Semmi trükk. Csak egy asszony – egy pipázó asszony. Olyan görbe szárú pipa lógott a szájából, mint Sherlock Holmesé. Vonzotta a tekintetemet.

Ez volt az, amit nagyapám szándéka szerint meg kellett találnom? *Igen*, gondoltam, *ennek kell lennie* – nem Emerson levelei, hanem *egy* levél Emerson könyvébe dugva. De ki ez az intézet-igazgatónő, ez a Vándorsólyom nevezetű nőszemély? Megnéztem a borítékon a feladó címét, de csupán kifakult bélyeget találtam rajta a *Cairnholm-szig., Cymru, UK* felirattal.

UK – az Nagy-Britannia. Mivel kiskoromban rendszeresen tanulmányoztam térképeket, azt is tudom, hogy *Cymru* nem más, mint Wales. A *Cairnholm-szig.* az a sziget lehet, amelyet Vándorsólyom kisasszony a levélben említ. Elképzelhető, hogy ez az a sziget, ahol nagyapám gyerekkorában élt?

Kilenc hónappal korábban azt mondta nekem „keresd meg a madarat”. Kilenc évvel korábban megesküdött rá, hogy a szigeten élő gyerekeket egy „pipázó madár” oltalmazza. Hétévesen ezt egy az egyben elhittem, ám a képen látható igazgatónő pipázott, a neve Vándorsólyom volt. Mi van, ha nagyapám azt akarta, hogy az asszonyt keressem meg, aki megmentette őt – a gyermekotthon igazgatónőjét? Talán még ma is ott él a szigeten, öreg, mint az országút, és néhány egykori növendéke is támogatja, azóta felnőtt, de ott maradt gyerekek?

Nagyapám utolsó szavai mögött végre kezdett valami felderengeni. Azt akarta, hogy menjek el a szigetre, és keressem meg ezt a nőt, az egykori igazgatónőjét. Ha valaki ismerheti nagyapám

gyerekkorának titkát, ő az. Csakhogy a borítékon lévő bélyeg tizenöt éves volt. Lehetséges volna, hogy Vándorsólyom kisasszony még él? Gyorsan számolni kezdtem magamban: ha 1939-ben gyermekotthonot vezetett, és mondjuk huszonöt éves volt, most a kilencvenes évei felé jár. Így hát lehetséges. Englewoodban is akadtak ennél idősebb emberek, akik még éltek, sőt autót vezettek. De ha Vándorsólyom kisasszony mégis eltávozott volna azóta, hogy ezt a levelet küldte, akadhatnak Cairnholmon olyan emberek, akik tudnak nekem segíteni, akik ismerték gyerekkorában Portman nagyapát. Akik ismerik a titkait.